

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

סוטה-משוח מלחמה		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מת תופס ארבע אמות לטומאה.	ואמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב:											◇
חצר הקבר, העומד בתוכה - טהור, והוא שיהו בה ארבע אמות, דברי בית שמאי	ותנא תונא: [בית שמאי]									◇	■	◇
ב"ה אומרים: ארבעה טפחים	[בית הלל]									◇	■	◇
במה דברים אמורים - שפתחה מלמעלה, אבל פתחה מן הצד - דברי הכל ארבע אמות											■	
כלפי לייא? אדרבה, מן הצד מידריד ונפיק, מלמעלה אי אפשר דלא מאהיל											?	
אלא, במה דברים אמורים - שפתחה מן הצד, אבל פתחה מלמעלה - ארבע אמות												◇
והני מילי חצר הקבר, דמסיימא מחיצתא, אבל מת בעלמא - תפיס.												◇
(דברים כ) מי האיז אשר ארש אשה כו'.												■
אשר ארס - אחד המארס את הבתולה ואחד המארס את האלמנה ואחד שומרת יבם, ואפילו חמשה אחין ומת אחד מהם במלחמה - כולן חוזרין	ת"ר:											◇
(דברים כ) לא לקח, ולא לקחה - פרט לאלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל למזור ולנתין.												◇
לימא, דלא כרבי יוסי הגלילי, דאי רבי יוסי הגלילי												?
(דברים כ) הירא ורך הלבב - זה מתיירא מעבירות שבידן	הא אמר: [רבי יוסי הגלילי]											?
אפילו תימא ר' יוסי הגלילי, כדרבה												◇
לעולם אינו חייב עד שיבעול, מה טעם לא יקח? משום לא יחלל, משום הכי אינו לוקה עד שיבעול.	דאמר רבה:											◇
אשר בנה אשר נטע אשר ארש - לימדה תורה דרך ארץ, שיבנה אדם בית ויטע כרם ואח"כ ישא אשה. ואף שלמה אמר בחכמתו: (משלי כד) הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך, הכן בחוץ מלאכתך - זה בית, ועתדה בשדה לך - זה כרם, אחר ובנית ביתך - זו אשה.	תנו רבנן:											◇
ד"א: הכן בחוץ מלאכתך - זה מקרא, ועתדה בשדה לך - זה משנה, אחר ובנית ביתך - זה גמ'.												◇
ד"א: הכן בחוץ מלאכתך - זה מקרא ומשנה, ועתדה בשדה לך - זה גמרא, אחר ובנית ביתך - אלו מעשים טובים.												◇
הכן בחוץ מלאכתך - זה מקרא ומשנה וגמרא, ועתדה בשדה לך - אלו מעשים טובים, אחר ובנית ביתך - דרוש וקבל שכר.	ר' אליעזר בנו של ר' הגלילי											◇
ואלו שאינן חוזרין: הבונה בית שער כו'.												■
אם הוסיף בו דימוס אחד - חוזר.	תנא:											◇
אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חוזר.	ר' אליעזר:											◇
מפני שמחדשין אותו פעמים בשבוע.	תנא:											■
ואלו שאינן זזין ממקומן: בנה בית חדש והנכו וכו'.												■
(דברים כד) אשה חדשה - אין לי אלא אשה חדשה, אלמנה וגרושה מניין? תלמוד לומר: אשה, מכל מקום אם כן, מה ת"ל אשה חדשה? מי שחדשה לו, יצא מחזיר גרושתו שאין חדשה לו.	תנו רבנן:											◇
(דברים כד) לא יצא בצבא - יכול בצבא הוא דלא יצא, אבל יספיק מים ומזון ויתקן הדרכים? תלמוד לומר: (דברים כד) ולא יעבור עליו לכל דבר.	תנו רבנן:											◇
יכול שאני מרבה אף הבונה בית ולא חנכו, נטע כרם ולא חללו, ארס אשה ולא לקחה?												◇
ת"ל: עליו, עליו אי אתה מעביר, אבל אתה מעביר על אחרים.												◇
ומאחר דכתב לא יעבור, לא יצא בצבא למה לי?												◇
לעבור עליו בשני לאוין.												◇

מד.	■	[רבי עקיבא]	(דברים כ) ויספו השוטרים לדבר אל העם וגו' - ר' עקיבא אומר: הירא ורך הלבב - כמשמעו, שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה.
מד.	■	רבי יוסי הגלילי:	הירא ורך הלבב - זהו המתירא מן העבירות שבידו, לפיכך תלתה לו התורה את כל אלו שיחזור בגללן.
מד.	■	רבי יוסי:	אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל למזור ולנתין - הרי הוא הירא ורך הלבב.
מד.	■		(דברים כ) והיה ככלות השוטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם, ובעקיבו של עם, מעמידין זקיפין לפניהם ואחרים מאחוריהם וכשילין של ברזל בידיהן, וכל המבקש לחזור - הרשות בידו לקפח את שוקיו, שתחילת ניסה נפילה, שנאמר: (שמואל א' ד) נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם, ולהלן הוא אומר: (שמואל א' לא) וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים וגו'.
מד:	■ ■		בד"א - במלחמות הרשות, אבל במלחמות מצוה הכל יוצאין, אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה
מד:	■ ■	רבי יהודה:	במה דברים אמורים - במלחמות מצוה, אבל במלחמות חובה הכל יוצאין, אפי' חתן מחדרו וכלה מחופתה.
מד:	◇		מאי איכא בין רבי יוסי לר"י הגלילי?
מד:	◇	!	איכא בינייהו עבירה דרבנן.
מד:	^		כמאן אזלא הא דתניא:
מד:	◇	[תניא]	שח בין תפילה לתפילה - עבירה היא בידו וחוזר עליה מעורכי המלחמה
מד:	◇	!	כמאן? כר"י הגלילי.
מד:	^		מאן תנא להא דתנו רבנן:
מד:	◇	[תנו רבנן]	שמע קול קרנות והרתיע, הגפת תריסין והרתיע, צחצוח הרבות ומים שותתין לו על ברכיו - חוזר
מד:	^		כמאן?
מד:	◇	?	לימא, רבי עקיבא היא ולא רבי יוסי הגלילי?
מד:	◇	!	בהא אפי' ר' יוסי הגלילי מודה, משום דכתיב: (דברים כ) ולא ימס את לבב אחיו כלבבו.
מד:	■		והיה ככלות השוטרים כו'.
מד:	?		האי מפני שתחילת ניסה נפילה, מפני שתחילת נפילה ניסה מבעי ליה
מד:	■		אימא: מפני שתחילת נפילה ניסה.
מד:	◇		בד"א - במלחמות הרשות כו'.
מד:	◇	רבי יוחנן:	רשות דרבנן זו היא מצוה דרבי יהודה, מצוה דרבנן זו היא חובה דרבי יהודה.
מד:	◇	רבא:	מלחמות יהושע לכבש - דברי הכל חובה, מלחמות בית דוד לרווחה - דברי הכל רשות, כי פליגי - למעוטי עובדי כוכבים דלא ליתי עלייהו
מד:	◇	[רבי יהודה]	מר קרי לה מצוה
מד:	◇	[רבנן]	ומר קרי רשות
מד:	?		נפקא מינה?
מד:	◇	!	לעוסק במצוה שפטור מן המצוה.
	◇		הדרן עלך משוח מלחמה

סוטה-עגלה ערופה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
עגלה ערופה - בלשון הקודש, שנאמר: (דברים כא) כי ימצא חלל באדמה ויצאו זקניך ושופטיך, שלשה מבית דין הגדול שבירושלים היו יוצאין	[ת"ק]										■	מז
חמשה, שנאמר: זקניך - שנים, ושופטיך - שנים, ואין בית דין שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד.	רבי יהודה:										■	מז
נמצא טמון בגל, או תלוי באילן, או צף על פני המים - לא היו עורפין, שנאמר: באדמה - ולא טמון בגל, נופל - ולא תלוי באילן, בשדה - ולא צף על פני המים.											■	מז
נמצא סמוך לספר, או לעיר שרובה עובדי כוכבים, או לעיר שאין בה ב"ד - לא היו עורפין.											■	מז
אין מודדין אלא לעיר שיש בה ב"ד.											■	מז
מאי קאמר?											^	מז
ה"ק, שנאמר: וענו ואמרו, ולהלן הוא אומר: (דברים כז) וענו הלויים ואמרו וגו', מה ענייה האמורה להלן בלשון הקודש, אף כאן בלשון הקודש	רבי אבהו:										!	מז
וסדר עגלה ערופה כיצד? כי ימצא חלל באדמה ויצאו זקניך ושופטיך, שלשה מב"ד הגדול שבירושלים היו יוצאין.	[ת"ק]										■	מז
חמשה וכו'.	רבי יהודה:										■	מז
ויצאו זקניך ושופטיך, זקניך - שנים, ושופטיך - שנים, ואין בית דין שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד - הרי כאן חמשה, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]										■	מז
זקניך - שנים, ואין ב"ד שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד - הרי כאן שלשה.	רבי שמעון:										■	מז
ור' שמעון נמי הא כתיב: ושופטיך											;	מז
הוא מיבעי ליה: למיחדין שבשופטיך.	[רבי שמעון]										!	מז
ורבי יהודה?											;	מז
מזקני זקניך נפקא.	[רבי יהודה]										!	מז
ור' שמעון?											;	מז
אי כתב רחמנא זקני, הוה אמינא אפי' זקני השוק, כתב רחמנא זקניך ואי כתב רחמנא זקניך, הוה אמינא אפי' סנהדרי קטנה, כתב רחמנא ושופטיך - למיחדין שבשופטיך.	[רבי שמעון]										!	מז
ור' יהודה?											;	מז
גמר זקני זקני (ויקרא ד) מזקני העדה, מה להלן מיוחדין שבעדה, אף כאן מיוחדין שבעדה.	[רבי יהודה]										!	מז
אי גמר, לגמרה לכולה מילתא מהתם, זקניך ושופטיך למה לי?											;	מז
אלא וי"ו ושופטיך למנינא.	[רבי יהודה]										!	מז
ורבי שמעון?											;	מז
וי"ו לא משמע ליה.	[רבי שמעון]										!	מז